

خطاب به فعالین کارگری

کیومرث عزتی

اول مرداد ماه هشتاد و شش

دوستان و رفقا

کارگران نه برای رسیدن به خواست و درخواست ها ایشان مبتنی بر تئوری های مختلف حرکت میکنند و نه زندگی شان را به تئوری ها گره می زنند. کارگران بر بنیاد نیازمندی های اقتصادی، اجتماعی روزمره شان به حرکت در می آیند و دست به اعتراض میزنند و در جریان این گونه فعالیت ها است که رفته رفته بگونه ای عملی به ضرورت سازمانیابی و از جمله سازمان سراسری کارگری پی خواهند برند. خارج از چنین راهبردی، کارگران بعنوان یک طبقه هرگز ضرورت مبارزه نمی رسد چه رسد به درک لزوم تشکیلات مستقل برای رهائی از کارمزدی و الغای سرمایه داری.

بنابراین وظیفه ما فعال عملی جنبش کارگری این است که در همه مقطع زمانی خاص، روح و جوهر درخواست های آنی کارگران، در هر واحد تولیدی و خدماتی را بدرستی و بطور دقیق درک کنیم و بر بستر چنین ارزیابی ای در درون واحدی که مشغول کار و فعالیت هستیم بطور مستقیم با همکاران مان در باره ی وضعیت محیط کار و نیاز عاجل کارگران به بحث و گفتگو و نیز تبلیغ و ترویج حول این نیازمندی ها بپردازیم، تنها و تنها بر بستر اینگونه زمینه سازی ها، امکان حرکت جمعی فراهم آورده خواهد شد. گذشته از تبلیغ حول نیازمندی های مشخص و مقطعی، در هر دوره ی معین ضرورت دارد به شیوه و چگونگی حرکت برای رسیدن به آن را نیز بطور همه جانبه درک کنیم.

و البته پرمسلم است در این ارتباط در درجه اول موضوع را با همکارانی در میان می گذاریم که آمادگی بیشتری برای حرکت دارند چرا که از یک سو هیچکس به تنهایی نمی تواند بار مبارزات جمعی را بدوش بکشد و از سوی دیگر ما وظیفه داریم که مردم به تعداد فعالین عملی در واحدها بیفزائیم. بنابراین شناسائی کارگرانی که همین امروز از توانمندی لازم برای حرکت برخوردارند نیز از وظایف حیاتی فعالین کارگری می باشد.

ولی در هر حال ما تنها مبتنی بر شناخت نیازمندی های آنی محیط های کار و فعالیت مان می توانیم کارگران به سمت حرکت های جمعی سوق دهیم. و از آنجا که نیازهای آنی و مقطعی موضوعات ثابت و لاتغییری نیستند بلکه مدام در حال دگرگونی و تغیر می باشند و نیز بخاطر آنکه حتا خود نیازمندی ها با تولیدات اجتماعی رابطه ای لاینفک دارند در این ارتباط فعالین عملی با شناخت این نیازها به مرور زمان قادر میگردند نیازهای تازه کارگران را نیز به تحول دچار آورند. و نیز با توجه به اینکه امروزه تشکل های مختلفی از قبیل "سندیکای خبازان کردستان و واحد"، "کمیته هماهنگی..." و "کمیته پیگیری..." در حال همکاری هستند و نیز درپاری کارخانه ها و صنایع فعالین کارگری مبادرت به تشکیل کمیته های کارخانه کرده اند، دیگر تشکل یابی کارگران نه سخن گفتن از آینده های دور است و نه حتا صرفن سخن گفتن از لزوم خود تشکیلات مستقل، بلکه پرداختن به راه کارهای عملی معین در این ارتباط ضرورتی تاریخی به حساب می آید.

و نیز راه کارهای عملی هم فقط و فقط بر بستر توجه ویژه و همه جانبه به درخواست های کنونی و عاجل و نیز خواست

کارگران در واحدهای تولیدی و خدماتی میسر می باشد. بنابراین شناخت چنین درخواست ها و خواست ها ضرورتی در دستور کار تمامی فعالین عملی جنبش اعتراضی کارگری قرار می گیرد. مترتب چنین درکی، گسترش مبارزه علیه کارمزدی و سرمایه سامانی اجتماعی و همگانی در درون کارگران خواهد یافت. بنابراین بر هر فعال جنبش کارگری الزامی است که به نیاز لحظه ای و کنونی طبقه کارگر و در عین حال بخش های مختلف آن توجه کافی مبذول دارد!

با حرکت از موقعیت لحظه به لحظه ی اوضاع و احوال حاکم بر جنبش اعتراضی کارگری است که کارگران در جهت ایجاد تشکیلات مستقل شان سمت و سو می یابند. ولی متأسفانه تقریباً اغلب تحلیل ها، فاقد توجه لازم به نیازمندی های عاجل و کنونی کارگران بر بنیاد روند مادی جنبش های اعتراضی آنان است.

اگر به نیازهای امروز طبقه ی کارگر توجه و دقت کنیم به راهکارهای عملی خواهیم رسید.

باید بدانیم که "درخواست های" عاجل و امروزی بخش های مختلف کارگران ایران چیستند. آنگاه و بر این مبنا امکان دست یافتن به راه حل های عملی معین میسر می گردد.

با چنین نگاهی اگر به آمار اعتراضات (تحصن ها، اعتصابات و راهپیمائی ها و...) توجه کنیم، عمومی ترین معضل بخش وسیعی از آنان در سالیان اخیر دریافت "دستمزد های معوقه" است. این امر نه تنها در تهران که در بسیاری از شهرستان ها نیز بارگرانی است بر دوش خانواده های کارگری. معضلاتی از این دست بنیان های واقعی و مادی ای هستند برای حرکت های جمعی و تشکل یابی کارگران.

اما چگونه؟

راه کار عملی در ارتباط با دستمزدهای معوقه

۱) برقرار کردن رابطه ی فعال با همه ی کارخانه ها و نیز کارکنان آموزش و پرورش و سایر جاهائی که با معضل به تعویق افتادن دستمزد مواجه هستند.

۲) و از این طریق ایجاد آمادگی لازم در این محیط های کاری برای اجتماعات اعتراضی در یک روز مشخص و تاریخ معین.

۳) چنین اجتماعاتی، ابتدا می تواند در مکان مشخصی در مراکز استان ها صورت بگیرد.

۴) در ادامه در صورت لزوم سپس یک روز معین دیگر نمایندگان آنها در تهران در یک نقطه ی مشخص تجمع کنند.

۵) برای تجمع در تهران/ هر چه تعداد نمایندگان از استان ها بیشتر باشد بهتر است.

۶) زیرا اجتماع نمایندگان اعزامی از کارگران شهرستان های مختلف هر چه بیشتر باشد از یک سو امکان سرکوب ضعیف تر می شود و از سوی دیگر این منجر بآن می شود که ارتباط ها فعال تر و زنده تر برقرار شود.

۷) و پس از چنین تجمعی لزوم اجتماعات دیگر بر بنیاد درخواست های عاجل ضروری است.

۸) و...

بر بنیاد توجه به نیازمندی های واقعی و مادی جنبش اعتراضی کارگران، روند سازمانیابی نه تنها تسریع بلکه مادیت و فعلیت خواهد یافت.

کیومرث عزتی ماه مه ۲۰۰۷